

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ рускихъ святыи о 5-й год. поп. Литер додатокъ „Библиотеки найзамінніїмъ по вѣстей“ виходить по 2 печат аркушъ кожного 15-го і послѣдніого днія кожного місяця. Редакція „Адміністрації підъ Ч. 44 улиці Галицької. Рукописи звертаються лише на попереднє засторожене бголоженіе приймаються по цѣнѣ 6 кр. бгть однога строчки печатанія, въ рубр. „Надсланіе“ по 20 кр. а. в. Рекламації неопечатаній вѣлький бгть порта. Предлату і инсерати приймаються: У Львовѣ Адміністрація „Дѣла“, У Вѣдні Нахаузенштайн & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Kleingasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Monse; F. A. Richter & Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Voigler, E. L. Daube & Co. Въ Парижії Agence H. Vau. Въ Россії Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, поштовій ярдії і „Газетіе Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовська ул., д. Ралля 9.

Съ днемъ I (13) липня зачався III. четверть року сегорбочного выдавництва „Дѣла“ і „Библиотеки найзамінніїмъ по вѣстей“. Просимо поскорити съ присылкою залегостей і дальшої предплати, щоби въ експедиції не потребувала послѣдовати перша!

Ново приступаючи Вп. предплатники „Библиотеки найзамінніїмъ по вѣстей“ обстанутіи відомо початку зачатою по вѣсти I. Тургенева „Батьки и сини“.

„Вѣче народне въ Коссовѣ“ разпочинає — якъ памъ звѣщає тамошній Комітетъ вѣчевий — въ назначений день 31 л. серпня с. р. о 9. годинѣ рано въ комінатахъ Касина по вѣстового. Передъ вѣчемъ о го дні 7½ рано оббудеся богослуженіе въ міській церкви.“

Зъ отзовы Комітету вѣчевого, котру написавъ Вп. Читатель прочитали въ „Дѣла“ мінувшего тиждня, звѣстна програма Вѣча, звѣстній и мотивы, які склонили патріотівъ Коссовиць — скликати народъ на пораду въ дніахъ, дотыкаючихъ єго жизненныхъ интересовъ.

Гуцульщина — се сторона въ нашому краю дуже нещаслива. Довгій часы пелишина буда она сама собѣ, на самоволю судьбы, нѣхто про неї чѣмъ давъ, нѣхто нею не живиться, — окрімъ хиба подекуда одного священника руского, котрого дѣяльність такоже не могла бути надто інтензивною за-для розлогости приходовъ та не доступного терену. Круги, покликани до опѣкі надъ народомъ, дали, щоби въ Гуцульщинѣ потомки колишніхъ „опришківъ“ оставали въ страсті за коннімъ і приносили дани, а по-за тымъ не видно було активної дѣяльності для розвою просвѣтного і економічного Гуцульства. Народъ бувъ, якъ сказано, полішній самъ собѣ, а хто чувавъ про богаство Гуцульства, про ти-сать морговъ половину у поодинокихъ газдъвъ, про тысячи-головій отары овець, про сороковиць въ скрині, — той и не надто стражався о Гуцульстві и о політику *laissez faire*, *laissez aller*, примінювану до нихъ, — а хто ще й чувавъ про лицу рицарську подобу і вдачу Гуцула, про єго зручність въ руцѣ і смисль естетичний въ головѣ, той бувъ спо-коїмъ і о єго заневоленіе, о пригнобленіе єго духа.

А ти-часомъ, поглядни ѿпѣкъ на Гуцульщину — що сталося съ нею? Де тій половини, отары овець, сороковиць? Яка нинѣ подоба і вдача Гуцула, чи та сама, що була передъ колькадесяті лѣтами? Темрі раз-заб! За чась розгульного і свободного папованія въ нашому краю лихви та піаніства хварю налетали на землю Гуцульство всякого сорту „кулаки“ та деморалізаторы и, якъ таі саранчі ищіти плоды по пивахъ, пішиши Гуцульство, добрихъ і довѣрчливихъ синівъ природи. И нинѣ поглянути на Гуцульщину — кону тамъ живеть хорошо? Невідно не Гуцулови, а тилькъ „кулаки“, що коршили чи покутніхъ пискарівъ висали соки зъ народу, позибиралі половини, захопили въ свои руки витворы єго праць та промислу, і наконець пригнобили єго веселого колись і рицарського духа.

Въ виду такого стану на Гуцульщинѣ — у кожного патріота мусить душа рватися до помочи тому бдному народові, що нинѣ въ путахъ „гніта“ бѣєся мовь та риба о сакъ, і спасати бодай тѣ останки, що ще ихъ не затопили мутні води, гойно спущений зъ шлюзъ „куланами“. Въ отзовѣ патріотівъ Комітету вѣчевого въ Коссовѣ і въ програмѣ уложеній на Вѣче бачимо именно тую патріотичну і гуманну тенденцію.

Якъ побудести тверезость, просвѣту и На Вѣчу нашій народолюбцѣ будуть мати на-

Дѣло

Предплати на „Дѣло“ для Австрії:	для Россії:
на цѣлій рокъ . . . 12 ар. на цѣлій рокъ . . . 12 руб.	
на півъ року . . . 6 ар. на півъ року . . . 6 руб.	
на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 руб.	
съ дод. „Библиотеки“:	съ дод. „Библиотеки“:
на цѣлій рокъ . . . 16 ар. на цѣлій рокъ . . . 16 руб.	на цѣлій рокъ . . . 19 ар. на цѣлій рокъ . . . 6 ар.
на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 8 руб.	на півъ року . . . 15 ар.
на четверть року . . . 7-50 ар.	на четверть року . . . 7-50 ар.
съ дод. „Библиотеки“:	на півъ року . . . 3-75 ар.
на цѣлій рокъ . . . 2-60 ар. на півъ року . . . 2-60 ар.	на півъ року . . . 19 ар. на цѣлій рокъ . . . 6 ар.
Пооднакоже чилю коштує 12 кр. а. в.	

добробуть въ Гуцульщинѣ? — се після програмы, буде предметомъ оговоровъ на Вѣчу. Просвѣти і тверезості, — тыхъ двохъ угловъ до будовѣ гаразду і доброго быту Гуцульства — попередъ всего і необхідно треба. Звѣстна жъ бо рѣчъ, що нинѣ на Гуцульщинѣ мѣжъ народомъ тьма, зъ котрою користає всяка збрдь способомъ законнимъ і незаконнимъ, а піяньство цвите собѣ роскошно і коли не вбиває, то підкошує Гуцула морально, фізично і матеріально. Можна надзвѣтись, що мѣсцеві пагріоти, згромадженій на Вѣчу, знаючи добре обставини своєї сторони, знайдуть отповѣдай мѣри до піднесення тамъ просвѣти а усунення піаніства.

До піднесення добробуту народу въ Гуцульщинѣ относится і таї позитивна точка програмы: „Якъ розвинути промисль, особливо въ Гуцульщинѣ, і що робити, щоби зъ него бувъ якъ найбільший хосень (мы додаю: для самого народу)?“ При сїмъ питанію написавъ інтелігентній народолюбць, ба і самі газди, збраний на Вѣчу, будуть мати широке поле до оговоровъ і розборовъ. Якъ стоять сь промисломъ на Гуцульщинѣ, про те знають уже богато нашій Читатель изъ знаменитої статті економічної: „Ярмарки і торги на Покутю“, печатаній тепер въ „Дѣла“. Єсть се неоцінений документъ сучасного життя бутя покутскаго народу підъ зглідомъ економічнимъ. Зъ него мы бачимо, що въ народѣ гуцульському єсть вроджений талантъ і високо-естетична душа, що єсть у него і охота до праць, — та толькъ — все одна і та сама сумна пїсона! — неволя економічна — vos, non vobis! Заневолили промисль гуцульській жида та „кулаки“. Въ кождой майже галузі промислу авторъ студії мусить вказати на жида: Cherchez le Juif! Промисль, побоїч хову худобы — головна підвалина господарства гуцульского, тоже підъ піднесенемъ єго належить застановити широко і глубоко, та показати компетентнимъ органамъ державнимъ і краевимъ дороги, якими мають пойти, щоби спасати людь буть руїни, поправити соціальній относини въ Гуцульщинѣ, спинити зростъ пролетаріату, взяти въ охорону честну працю передъ несочітнимъ спекулятивнимъ взыскуваньемъ.

Дальше на Вѣчу буде розбиратись питаніе: „Про ліквідацію селянськихъ грунтівъ і що робити, аби земля наша не переходила въ чужій руки?“ — Тутъ, якъ можна догадуватись, патріоти наші, збраний на Вѣчу, зъ одної сторони пояснять народови обов'єтність меча — кредиту, представлять въ правдивомъ свѣтлѣ значеніе банківъ, а заохотять народъ до самопомочи, до фінансовихъ асоціацій громадянъ въ тѣснімъ поки-що крузѣ, — а зъ другої сторони чей і вискажуть свою гадку о сожалінні достойній індоловії нашої автономії та байдужності єї органівъ на видъ тихъ щоденнихъ ліквідацій еп. масе селянськихъ грунтівъ банками. Хто-жъ ішій бльше покликаний прйті въ помочь нещастній жертвамъ упривилесованої лихви банкової і для якої паради стоять у Львовѣ таї дорого адміністрований Банкъ „краєвий“ — якъ *lucus a non lucendo?*

Комітетъ вѣчевий не поминувъ въ своїй програмѣ і важній рѣчи: „Про зарідъ громадъ, які єго хибы і якъ бы имъ зарадити“.

Хибы тій виступаютъ якъ право въ Гуцульщинѣ. Примѣръ маємо на Жабю. Що декуда въ Гуцульщинѣ витворюють вйті, а особливо писарь громадській, Мефістофель вйтівъ, неодинъ зъ нихъ якій заволока, що въ Гуцульщину забрьвъ зъ-откись може і просто зъ криміналу, — то переходить всікіе поняття. Якъ тамъ спекуляції і які генефти провадить хиди въ заридахъ громадъ, — въ то такоже інерзъ просто вѣрити не хочеся, — а прець оно хочь піномовіре, то правдиве.

Якъ побудести тверезость, просвѣту и На Вѣчу нашій народолюбцѣ будуть мати на-

году пояснити кожному, кому о той знати треба, а изъ каламутныхъ лише жерель дѣстає інформації, — що то єсть властиво той „соціалізмъ“ гуцульський, — той страхопуд на воробцѣ въ прось! — і хто то майструє того страхопуда, одягає тыку въ лахи свого морального бруду?! Сю справу належало бы на Вѣчу поставити ясно, показати на очи причини невдоволенія, а радше обуренія та роспушки, коли щось-таке декуда вже проявляється. Се буде і въ інтересѣ краю, і въ інтересѣ державы, бо пехай Гуцуль знає, що за іравомъ ему не йти ажъ до Бога на небо або до цѣсаря до Вѣднія, — пехай не входить ему въ пословицю: „Богъ високо а цѣсарь далеко“.

Въ програму Вѣча наконецъ вставлено і точку „Про школы бѣть юсної звѣріни і якъ бѣть нихъ хоронити“. — Якъ величезній шкоды терплять Гуцули бѣть звѣра, — о той Читатель наші мали разъ страшний образъ въ „Дѣла“, де одинъ пріятель нашъ завдавъ собѣ труду обчислити річну школу (съ паведеньемъ іменъ пошкодованихъ, штуку худобы і цѣни єї) въ одній Мікуличинѣ. Сума зъ самого Мікуличина вийшла кольосальна, а що-жъ доперва зъ цѣлою Гуцульщини, ба і зъ цѣлого пояса Гуцульського, Бойківського і Лемківського Подгірдя! Справа си була вже тыканна на нашихъ вѣчахъ, — особливо занявся нею пос. Романчуць, — въ наслідокъ того ц. к. намѣстництво вдало і певній інструкції староствамъ, але изъ всого того покіткъ невеликій. Голосъ Вѣча гуцульського буде отже і въ томъ дѣлѣ мати свое значеніе.

До славної удачі того першого Вѣча въ Гуцульщинѣ треба дуже широкої участі въ нѣмъ якъ інтелігенції, такъ і простолюдина — Гуцульство. Збиряйтесь же Русини Гуцульщини на день 31 л. серпня до Коссова, радьте надъ добромъ народнымъ, отчиняйте очи, горіте съ любовю до громады, — а не буде пропадати наше добро батьківське і наша прадѣдна слава народна!

Ярмарки і торги на Покутю.

(Дальше.)

Ткацтво.

Ткацкій промисль розвинувся у нашого народу впередъ дуже широко въ примітивній формѣ, іменно въ вироблюванні простого полотна і сукна. Одно і друге далеке бѣть вимаганої нинѣ въ свѣтлѣ торговельнѣмъ елегантній гаражії въ верхній, але за то увзгляднє цѣль, на що має служити, і отнимателѣвъ, котримъ оно потрѣбне. Такъ полотна якъ і сукна, що вийшли въ народныхъ варстатахъ, отзначаються незвичайно, такъ сказати бѣ зеленою тревалостю, бо селяни любить убірь свій шити зъ дуже сильної матерії, щобъ днъ служивъ имъ на кілька до кільканацать лѣтъ. Тоже продукти тѣ мають по всѣхъ ярмаркахъ дуже добрий отбутъ і дуже добру славу. „Сукно фабричне“ — якъ єго наздѣй — называє — нетривале, бо до вовни дімашаній дуже значний процентъ товариції повстї (шерсті), тай краска такого сукна не тревала.

Жиды зновъ кинулися на продукцію полотна на великихъ мѣстахъ, въ Станиславовѣ, Коломиї і іншихъ, поуряджували великий варстатахъ предѣльній і ткацкій, де виробляються, въ плодобѣ спроваджуванихъ въ іншихъ сторінъ напотого краю, полотна на поадѣрь дуже красній, зверхною подобою скідній съ народними полотнами, въ цѣнѣ дешевша бѣть нихъ, але не тревалій, бо нитка ихъ на половину вмішана съ клочемъ або таки зъ самого клочя, що стараються гумованьемъ замаскувати.

Хто бачно слѣдивъ по ярмаркахъ, якъ народъ нашъ относится до сукна і полотна не своїї продукції, тай може лише врадѣти тымъ обіявомъ. Лишь коли свої пітомі вироби скупостю свою не зможуть власпокони по требу попуту, то ажъ тоді кидася народъ купувати „фабричне сукно“ і „фабричне полотно“. Обіявъ сей єсть запорукою, що пітомій промисль ткацкій, хочь-бы розширився що, мгн-бы числити лише на поводженіе, особливо коли-бѣ рівночасно піднеслася на Покутю продукція сирыхъ плодовъ, надъ всею конопель і лену (бо дотеперішня не покриває потребу), і коли-бѣ урідженемъ бодай варстатахъ до придженія само придженіе стало дешевшимъ бѣть дотеперішнього дуже дорогого ручного.

Окрімъ сего примітивного промислу ткацкого появляється на нашихъ покутськихъ ярмаркахъ — такъ сказати бѣ — індустрійне ткацтво. Приходить на продажу ручники, скатерти, верети, верѣтки, кодзи, килимки, ложники, запаски, поясы, дзибенки і інчай въ узоры і закрашеною праюю або вовною ткани витворы. Промисль сей єсть правдивою скра-

сю для цѣлого нашего народу, а первенство чести треба отдать ополчению! Коломыї и Косово, до цѣлѣй наше села занятѣ тѣмъ ткацтвомъ. Вытворы тѣхъ окольиц при изведеніи листъ движнѣхъ техничнѣхъ уѣшненій могли бы симѣю ставати до конкуренціи заграницнѣи и становити предметъ вызову. Але тутъ зарѣбъ треба зауважати, что промышль сей не развишися яко самостоятельный и отлучнѣй отъ газдѣства. Тіи самія причины, что не дали развишися промышльному ткацтву, не дали и сему разростися широко до бѣльшихъ розиѣрѣй, а ще до того въ послѣднѣхъ десятицахъ лѣтъ почали дѣлать тутъ и новыя притчи, выльвши изъ видимый уже упадокъ сего промышлу. То мусѣло звернути увагу автономичнѣи властей краевыи и они заложили школу ткацтву для поратованіи того промышлу въ упадку. Чи цѣль сяягнє симъ предстоять, покаже будучибѣ.

Причины упадку индустрійного ткацтву и добачую ось въ чомъ. Вытворы индустрійного ткацтву суть для народу аргументами люкесовыми, а мають они отбити, яко вѣтъ такѣ рѣчи, о тѣлько, о колѣ добробыть людности подносится. Яко отже лише экономичнѣй добробыть есть условиѣ до поветаваніи люкесовыми предметами, такѣ вновь въ другои стороны экономичнѣй упадокъ людности або краю поводу упадокъ продукціи и отбити такими предметами. Коли же нынѣ помимо запанувавшои моды въ користь народныхъ продутѣнъ, продукціи упадае, — то значить только, что найзначнѣйшій дотеперѣшнїй попытъ, т. е. народу самого, упасть, або иначими словами: народъ въубожѣдѣ и не чуя потребы старати ся о предметы люкесу. Власти автономичнїй повиннї отже стремѣти до экономичнѣго движенія краю и народу, а промышль движеніе самъ отъ себѣ напѣти и безъ школы.

Ще однѣ рѣдь ткацкихъ выработы маю на нашихъ ярмаркахъ дуже добрый отбити и користне поводженіе. Суть то бавовнинѣ фабричнѣи продукты въ найбрѣзѣнѣихъ формахъ, вывесеній або вынесеній жибовскими крамарыма. Величезнѣ купы перкальѣ крашеныхъ и не крашеныхъ подъ численными назвами, велики могилы хустокъ, фартушкобъ, запасокъ и всякого иного бавовнинѣго дранти — щезаютъ тутъ въ очахъ арѣтеля; народъ разхапує ихъ за дешевій гропѣ. И въ него выходить, что народъ бѣднѣе та не має за що купувати чогось лѣпшего, тревалѣшнѣго, а за такимъ дѣлъ все бѣльше потагає. Покаузує въ того разамъ, что свои люде не умѣютъ отгадувати, чого народъ потребує; чужій люде, на соромъ своимъ, умѣютъ отгадувати его потребы, а чужій фабрики умѣютъ ихъ заспокоювати...

Що на покутскіхъ ярмаркахъ появляється на продажу готова одѣжь, выношена нашими таки людьми, — се треба поднести яко користнѣй обильнѣй промышловый; свѣдѣть ее о тѣмъ, что покутскій народъ має склонностъ обробляти сырый матеріаль до можливого лише остаточнѣго выѣнчненія. На кождомъ покутскѣй ярмарку етрѣчаемо досыть значне число новыхъ сорочокъ, шмати, сѣракобъ, петекобъ, байкарокобъ и всякои суконной одежи. Бегъ то и въ другой стороны доказомъ, что на Покуту организується вже праца; что лучаются вже люде такѣ занятїй своею фаховою заводовою працею, что не мають часу шить себѣ одежу въ дома, яко то практикувалося до недавна. Однакожъ и на тѣмъ мало ще развишнѣ поли выступили противъ народу Жиды съ конкуренцію, выносачи на ярмарки стару, а декуды и мало сходжену одежу, что походить въ покутнѣхъ и потайнѣхъ закладбахъ заставничихъ, а дальше и нову одежу, але въ сукна повстиного, котре що-до тревалости не можна єї рѣннати съ сукномъ нашимъ. Одежу тую купують за-для дешевости лише люде убогї, которыхъ не стати на дорожшу але требуалу одежу.

(Дальше буде.)

Приписы до переведенія закона о загальному ополченію.

Въ попереднѣй часѣ „Дѣла“ згадали мы коротко про разпорядженіе министра краевои обороны и о выдаю припомѣбѣ для переведенія закона о загальному ополченію. Нынѣ подаємо тіи припомѣбѣ обширнѣшіе.

О положеніи листъ ополченцівъ (Sturmrollen) и о первомъ описѣ обовязанныхъ до загальному ополченію розпоряджає министерство краевои обороны такъ:

Начальники громадъ мають описати всѣхъ обывателей державы, принадлежнѣхъ до громады, котре суть въ вѣцѣ обовязаннѣхъ до загальному

ополченія и не належать ѿѣ до постѣбнаго войска (избраникіи, землевладѣніемъ розореніи и краевои оборонои) — все одно, чо они находятся въ громадѣ, чо ѿѣ, и уложнѣ окремі листы, т. зв. „Sturm rollen“, котре мають бѣтакъ залоги держати на евиденції. (Зак. о заг. опол. §. 9, 1.) Листы ополченцівъ созадались въ 24-рѣннѣхъ способахъ, котре мають бѣтакъ відъза за другими, начавши отъ найвишои классъ вѣку въ доляни. Въ тѣхъ рѣннѣхъ спискахъ мусатъ вѣститися поизбучно уложеніи позиціи всѣхъ обовязанныхъ до ополченія однимъ въ той самой классъ вѣку, т. е. таихъ, що родились въ той самой роцѣ вѣдьма 1 лат. січня до 31 лат. грудня. При рѣннѣхъ наизнѣкъ и именахъ хрестныхъ треба для близшого означенія дотичнѣхъ ополченцівъ додати що имъ отца або яку-небудь обогашнену, котре близшо означає. Найвишои роцѣ обивнися ополченці, котре въ дотичнѣй роцѣ вѣдьма 42 роки, а найнишои роцѣ тихъ, що доходяти до 19 року жити. Вышаку въ листъ послѣднїхъ роць становлять тѣ, що на підгодавѣ §. 20 закона войскового передъ розпочатемъ ополченія вступили добровольно до чинної служби войсковои. Та мусатъ по вѣслуженіи законичнѣхъ 12 лѣтъ служби, що черезъ 10 лѣтъ належать до ополченія. Въ бѣльшихъ листахъ (20,000 лешканцівъ и бѣльше), де въ своїхъ часахъ буде формуватися колька баталіонівъ въ присутнѣхъ ополченцівъ, треба въхъ спозицію о сколько можна въ окремихъ листахъ підїти на передвѣтія. Дальше треба послѣ формуларіївъ уложить та бѣль перегладу, въ которыхъ можна побачати, котре роки оббімає листа, взглядно поясненіе, яко довго суть обовязаній до ополченія тѣ, що мають бути вписаніи на листу. Зъ листы мають бѣтакъ що року після громадъ робити вписи посѧнія числа, т. зв. „вписаніе въ листъ“ (Sturmrollenpassus), въ котрому маються вказати записаній ополченці, уложеній після листа.

При першомъ укладанію листъ для опису ополченцівъ отъ найвишої ажъ включно до передпосѣдніого року служать за основу загальний листы бранки въ 1866 року, а политичнѣй власти поїтію мають виготовити въ той цѣлі зъ листъ бранки для вписанія ополченцівъ до листъ ополченія окремі „списи“ ѿ рубрикамъ приписанніи для листъ ополченія, окремо для кождомъ громады и для кождого въ 23 роковъ. Списи тѣ мають власти политичнїй розподати за вѣщо начальникамъ громадъ. Кождий роцѣ тихъ „списи“ буде відсота въ обовязкѣ вѣдьма въ чинної армії, аївъ въ резервѣ аївъ въ краевои оборонѣ. Коли оттакъ начальники громадъ будуть укладати листы ополченцівъ, то власти политичнїй будуть мусати въ першої линії старатися поправити тѣ „списи“, а особливо виїдѣдити всѣхъ тихъ въ записаніяхъ въ листахъ бранки, взглайдно переписанихъ вже до опису, котре або поискали познайомихъ ополченцівъ однїи въ ток самон класъ вѣку, такѣ я. п.: найвишої роцѣ листы за роцѣ 1887 принадлежнїхъ ополченцівъ въ року уродженія 1845, все одно, чи они буди въчеркненій, оттакъ, увѣльней або и отбораній, сї послѣдній однакожъ лиши о отѣльно, о сколько они не служать вже аївъ въ чинної армії, аївъ въ резервѣ аївъ въ краевои оборонѣ. Коли оттакъ начальники громадъ будуть укладати листы ополченцівъ, то власти политичнїй будуть мусати въ першої линії старатися поправити тѣ „списи“, а особливо виїдѣдити всѣхъ тихъ въ записаніяхъ въ листахъ бранки, взглайдно переписанихъ вже до опису, котре або поискали познайомихъ ополченцівъ однїи въ ток самон класъ вѣку за роцѣ 1887 принадлежнїхъ ополченцівъ въ року уродженія 1845, все одно, чи они буди въчеркненій, оттакъ, увѣльней або и отбораній, сї послѣдній однакожъ лиши о отѣльно, о сколько они не служать вже аївъ въ чинної армії, аївъ въ резервѣ аївъ въ краевои оборонѣ. Коли оттакъ начальники громадъ будуть укладати листы ополченцівъ, то власти политичнїй будуть мусати въ першої линії старатися поправити тѣ „списи“, а особливо виїдѣдити всѣхъ тихъ въ записаніяхъ въ листахъ бранки, взглайдно переписанихъ вже до опису, котре або поискали познайомихъ ополченцівъ однїи въ ток самон класъ вѣку за роцѣ 1887 принадлежнїхъ ополченцівъ въ року уродженія 1845, все одно, чи они буди въчеркненій, оттакъ, увѣльней або и отбораній, сї послѣдній однакожъ лиши о отѣльно, о сколько они не служать вже аївъ въ чинної армії, аївъ въ резервѣ аївъ въ краевои оборонѣ. Коли оттакъ начальники громадъ будуть укладати листы ополченцівъ, то власти политичнїй будуть мусати въ першої линії старатися поправити тѣ „списи“, а особливо виїдѣдити всѣхъ тихъ въ записаніяхъ въ листахъ бранки, взглайдно переписанихъ вже до опису, котре або поискали познайомихъ ополченцівъ однїи въ ток самон класъ вѣку за роцѣ 1887 принадлежнїхъ ополченцівъ въ року уродженія 1845, все одно, чи они буди въчеркненій, оттакъ, увѣльней або и отбораній, сї послѣдній однакожъ лиши о отѣльно, о сколько они не служать вже аївъ въ чинної армії, аївъ въ резервѣ аївъ въ краевои оборонѣ. Коли оттакъ начальники громадъ будуть укладати листы ополченцівъ, то власти политичнїй будуть мусати въ першої линії старатися поправити тѣ „списи“, а особливо виїдѣдити всѣхъ тихъ въ записаніяхъ въ листахъ бранки, взглайдно переписанихъ вже до опису, котре або поискали познайомихъ ополченцівъ однїи въ ток самон класъ вѣку за роцѣ 1887 принадлежнїхъ ополченцівъ въ року уродженія 1845, все одно, чи они буди въчеркненій, оттакъ, увѣльней або и отбораній, сї послѣдній однакожъ лиши о отѣльно, о сколько они не служать вже аївъ въ чинної армії, аївъ въ резервѣ аївъ въ краевои оборонѣ. Коли оттакъ начальники громадъ будуть укладати листы ополченцівъ, то власти политичнїй будуть мусати въ першої линії старатися поправити тѣ „списи“, а особливо виїдѣдити всѣхъ тихъ въ записаніяхъ въ листахъ бранки, взглайдно переписанихъ вже до опису, котре або поискали познайомихъ ополченцівъ однїи въ ток самон класъ вѣку за роцѣ 1887 принадлежнїхъ ополченцівъ въ року уродженія 1845, все одно, чи они буди въчеркненій, оттакъ, увѣльней або и отбораній, сї послѣдній однакожъ лиши о отѣльно, о сколько они не служать вже аївъ въ чинної армії, аївъ въ резервѣ аївъ въ краевои оборонѣ. Коли оттакъ начальники громадъ будуть укладати листы ополченцівъ, то власти политичнїй будуть мусати въ першої линії старатися поправити тѣ „списи“, а особливо виїдѣдити всѣхъ тихъ въ записаніяхъ въ листахъ бранки, взглайдно переписанихъ вже до опису, котре або поискали познайомихъ ополченцівъ однїи въ ток самон класъ вѣку за роцѣ 1887 принадлежнїхъ ополченцівъ въ року уродженія 1845, все одно, чи они буди въчеркненій, оттакъ, увѣльней або и отбораній, сї послѣдній однакожъ лиши о отѣльно, о сколько они не служать вже аївъ въ чинної армії, аївъ въ резервѣ аївъ въ краевои оборонѣ. Коли оттакъ начальники громадъ будуть укладати листы ополченцівъ, то власти политичнїй будуть мусати въ першої линії старатися поправити тѣ „списи“, а особливо виїдѣдити всѣхъ тихъ въ записаніяхъ въ листахъ бранки, взглайдно переписанихъ вже до опису, котре або поискали познайомихъ ополченцівъ однїи въ ток самон класъ вѣку за роцѣ 1887 принадлежнїхъ ополченцівъ въ року уродженія 1845, все одно, чи они буди въчеркненій, оттакъ, увѣльней або и отбораній, сї послѣдній однакожъ лиши о отѣльно, о сколько они не служать вже аївъ въ чинної армії, аївъ въ резервѣ аївъ въ краевои оборонѣ. Коли оттакъ начальники громадъ будуть укладати листы ополченцівъ, то власти политичнїй будуть мусати въ першої линії старатися поправити тѣ „списи“, а особливо виїдѣдити всѣхъ тихъ въ записаніяхъ въ листахъ бранки, взглайдно переписанихъ вже до опису, котре або поискали познайомихъ ополченцівъ однїи въ ток самон класъ вѣку за роцѣ 1887 принадлежнїхъ ополченцівъ въ року уродженія 1845, все одно, чи они буди въчеркненій, оттакъ, увѣльней або и отбораній, сї послѣдній однакожъ лиши о отѣльно, о сколько они не служать вже аївъ въ чинної армії, аївъ въ резервѣ аївъ въ краевои оборонѣ. Коли оттакъ начальники громадъ будуть укладати листы ополченцівъ, то власти политичнїй будуть мусати въ першої линії старатися поправити тѣ „списи“, а особливо виїдѣдити всѣхъ тихъ въ записаніяхъ въ листахъ бранки, взглайдно переписанихъ вже до опису, котре або поискали познайомихъ ополченцівъ однїи въ ток самон класъ вѣку за роцѣ 1887 принадлежнїхъ ополченцівъ въ року уродженія 1845, все одно, чи они буди въчеркненій, оттакъ, увѣльней або и отбораній, сї послѣдній однакожъ лиши о отѣльно, о сколько они не служать вже аївъ въ чинної армії, аївъ въ резервѣ аївъ въ краевои оборонѣ. Коли оттакъ начальники громадъ будуть укладати листы ополченцівъ, то власти политичнїй будуть мусати въ першої линії старатися поправити тѣ „списи“, а особливо виїдѣдити всѣхъ тихъ въ записаніяхъ въ листахъ бранки, взглайдно переписанихъ вже до опису, котре або поискали познайомихъ ополченцівъ однїи въ ток самон класъ вѣку за роцѣ 1887 принадлежнїхъ ополченцівъ въ року уродженія 1845, все одно, чи они буди въчеркненій, оттакъ, увѣльней або и отбораній, сї послѣдній однакожъ лиши о отѣльно, о сколько они не служать вже аївъ въ чинної армії, аївъ въ резервѣ аївъ въ краевои оборонѣ. Коли оттакъ начальники громадъ будуть укладати листы ополченцівъ, то власти политичнїй будуть мусати въ першої линії старатися поправити тѣ „списи“, а особливо виїдѣдити всѣхъ тихъ въ записаніяхъ въ листахъ бранки, взглайдно переписанихъ вже до опису, котре або поискали познайомихъ ополченцівъ однїи въ ток самон класъ вѣку за роцѣ 1887 принадлежнїхъ ополченцівъ въ року уродженія 1845, все одно, чи они буди въчеркненій, оттакъ, увѣльней або и отбораній, сї послѣдній однакожъ лиши о отѣльно, о сколько они не служать вже аївъ въ чинної армії, аївъ въ резервѣ аївъ въ краевои оборонѣ. Коли оттакъ начальники громадъ будуть укладати листы ополченцівъ, то власти политичнїй будуть мусати въ першої линії старатися поправити тѣ „списи“, а особливо виїдѣдити всѣхъ тихъ въ записаніяхъ въ листахъ бранки, взглайдно переписанихъ вже до опису, котре або поискали познайомихъ ополченцівъ однїи въ ток самон класъ вѣку за роцѣ 1887 принадлежнїхъ ополченцівъ въ року уродженія 1845, все одно, чи они буди въчеркненій, оттакъ, увѣльней або и отбораній, сї послѣдній однакожъ лиши о отѣльно, о сколько они не служать вже аївъ въ чинної армії, аївъ въ резервѣ аївъ въ краевои оборонѣ. Коли оттакъ начальники громадъ будуть укладати листы ополченцівъ, то власти политичнїй будуть мусати въ першої линії старатися поправити тѣ „списи“, а особливо виїдѣдити всѣхъ тихъ въ записаніяхъ въ листахъ бранки, взглайдно переписанихъ вже до опису, котре або поискали познайомихъ ополченцівъ однїи въ ток самон класъ вѣку за роцѣ 1887 принадлежнїхъ ополченцівъ въ року уродженія 1845, все одно, чи они буди въчеркненій, оттакъ, увѣльней або и отбораній, сї послѣдній однакожъ лиши о отѣль

